

Markéta Kosinová:

Obraz Romů v romském periodiku Romano kurko v roce 1991

Markéta Kosinová si pro svoji práci zvolila časopis Romano kurko jako reprezentanta romského periodika a provedla kvalitativní obsahovou analýzu jeho prvního ročníku. Zaměřila se přitom na články týkající se nezaměstnanosti, sociální exkluze, diskriminace.

Práci výrazně handicapuje celkově nejasněný záměr, přičemž svůj díl viny na tom nese i vedoucí práce, resp. oba vedoucí, protože studentka svého vedoucího změnila. Píše-li autorka hned v úvodu, že se zaměřuje na témata diskriminace, sociální a národnostní politiky, tedy témata, která ji zajímají v první řadě, položí si čtenář otázku, proč právě tato témata autorku zajímají a zda zvolená výzkumná strategie může vést k nějakým zajímavým výsledkům. Tato pochybnost bohužel není rozptýlena ani na konci práce, dočte-li se čtenář k závěrům. Tím nechci shazovat úsilí, pracnost a spoustu správných dílčích voleb, které autorka provedla.

Analýza médií vyžadovala vedle poměrně široké literatury zaměřené na romskou menšinu prostudovat i teorii médií. To autorka celkem obstojně zvládla a při rešerši výzkumů týkajících se zobrazování Romů v médiích zjistila, že zatímco existuje několik studií zabývajících se kvantitativní obsahovou analýzou mainstreamových periodik, kvalitativní obsahová analýza časopisu, který vydává romská menšina, chybí. I přes skromnost, s níž konstatuje, že s tímto druhem výzkumu nemá patřičné zkušenosti, se autorce podařilo osvojit si metodu (jakkoli její předvedení zvláště v české metodologické literatuře je velni sporé) a pustila se do ní. Metoda je nejen relativně dobře použita, je i dobře popsána. Nakonec i závěry – protěžování obrazu Roma jako oběti diskriminace, se sice daly čekat, mají přesto jistou validitu.

Nejisté zacílení je patrné i z teoretického zakotvení. Autorka si nevybírala literaturu s ohledem na konkrétní výzkum, ale eklekticky četla cokoliv týkajícího se Romů. To jí sice asi pomohlo porozumět problematice, s níž se setkává při práci pro nadaci Člověka v tísni,

teoretické části však nedodalo potřebnou jednotu. Text je víceméně kompilační, vedle zajímavých náhledů se v něm setkáváme i s „povinným“ přelouskáním romské historie a kapitolou o tradičních romských řemeslech a kultuře. V těchto pasážích téměř chybí kritický odstup – i když nutno dodat, že literatura, z níž studentka čerpá, reflexi mnohdy také postrádá.

Snad jsem trochu příliš kritický a částečně to může pramenit z toho, že se nám nepodařilo dostat se k nějaké sofistikovanější analýze dat, užšímu a relevantnější stanovení cíle. Na druhou stranu musím ocenit samostatnost autorky a schopnost dát práci náležitosti, které se od atestační práce očekávají. Konečný výsledek má trochu charakter delší seminární práce, je však čtivý a ukazuje na zvládnutí řemeslné dovednosti.

Práce tak splňuje kritéria bakalářské eseje

Navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze dne 2. září 2012

Mgr. Ondřej Skripnik Ph.D.